

Parlant amb franquesa

No puc negar-ho: em vaig equivocar de mig a mig. Una setmana abans del dia 15 del mes actual, vaig escriure un article comprometedor que aparegué a l'*Avui* del diumenge dia 20. Ara, agafant-me on pugui, podria dir que una equivocació la pot tenir tothom i que és una cosa molt humana espifiar-la de tant en tant.

En l'article que esmento jo opinava, amb una insensatesa indigna d'imitació, que la guerra al golf Pèrsic no arribaria a esclatar mai, per molts ultimàtums que s'haguessin adreçat els uns als altres. Tres dies després de les meves elucubracions sobre les estratègies bèl·liques i econòmiques

es van desfermar les primeres grans operacions de bombardeig. Jo havia opinat el dia abans (¡el que pot la inconsciència!) que tot es devia a un muntatge per al públic. A més, el filòsof francès Brouillard acabava d'expressar un criteri que s'assemblava al meu ("No hi haurà guerra al Golf", digué), i un altre personatge de molta anomenada, el líder palestí Arafat, també creia en la pau. Aquest home que no se sap mai si és que fracassa en

voler deixar la barba o bé és que s'afaita malament, després d'una conversa amb Saddam Hussein va assegurar que el conflicte es resol-dria pacíficament. Arafat és desconcertant per als espectadors: diuen que és perillós, però no ho sembla. Una vegada vaig dir que porta un drap de cuina lligat al cap, i això li dóna un aire d'inferioritat en comparació amb els majestuosos àrabs de *Les mil i una nits*, sobretot els que sortien a les versions que ens foren servides en els bons temps de la indústria cinematogràfica de Hollywood.

No puc oblidar, amb una

simpatia solidària, el míni percentatge de ciutadans del món (un 17% als EUA) que també estaven convençuts que es mantindria la pau a l'Orient Mitjà. Ara veiem, tots plegats, que el nou ordre mundial que semblava haver-se iniciat amb la distensió Est-Oest continua amb el desordre de costum. S'hi podria afegir que gairebé amb desori, a causa de les operacions borsàries i de les emocionants fluctuacions dels preus del petroli. Crec que tins el dret de dir que ja podríem estar ben contents si tan sols m'hagués equivocat jo.

Pere Calders

Dolors Palau. Diumenge, 20 de gener de 1990, moria a causa d'un tumor cerebral la periodista especialitzada en temes culturals, Dolors Palau i Vacarises. La seva llarga trajectòria professional li havia reportat un gran aprecí entre les seues companyes de professió i entre el món intel·lectual català. Dolors Palau havia treballat al *Diari de Barcelona*, l'Agència EFE i com a cap de cultura del diari *Avui*. La redacció de EL TEMPS s'afegeix a les mostres de condol que s'han expressat aquests dies. La fidelitat a una línia d'honestat i independència és, segurament, el millor record que cal preservar-ne. És massa fàcil oblidar-ho.

Arqueològica Lul·liana. El 15 de gener la Societat Arqueològica Lul·liana de Palma, celebrà el seu 110è. aniversari. L'Arqueològica, societat que té com a objectiu principal la defensa del patrimoni cultural, després de passar una època d'un cert *im-passe* té prevista la revitalització a través de nombroses actuacions. Coincidint amb l'aniver-

sari, l'Arqueològica ha creat el Centre d'Estudis Històrics per tal de donar una via de sortida als nombrosos estudis històrics, bona part dels quals documentats a partir del fons de la mateixa societat, que es duen a terme

C. GARRIDO

entre els grups d'historiadors que treballen al voltant de l'Arqueològica.

La Societat Arqueològica Lul·liana, presidida pel catedràtic d'història de la UIB doctor Miquel Duran, publica des de la seva fundació el seu Butlletí.

Aquesta publicació, especialitzada en temes històrics, és una de les més antigues de tot l'estat i ha mantingut una periodicitat fixa al llarg d'aquest segle. Aquesta associació espera, a partir d'ara, materialitzar els contactes que tradicionalment havia mantingut amb historiadors de reconegut prestigi, tant de l'estat espanyol com a nivell mundial. Entre els col·laboradors habituals de la Societat s'hi troben la pràctica totalitat dels historiadors residents a l'illa.

Joan Ramos. L'artista plàstic que va consanguinitzar la seua contudent obra amb els versos de Vicent Andrés Estellés en el llibre *Xàtiva*, pertanyent al *Mural del País Valencià*, ha tornat a ensenyar les seues realitzacions, després d'uns anys d'allunyament del circuit comercial. L'escenari del retorn ha estat la novíssima Galeria Tabula de Xàtiva, que en escàs temps s'ha guanyat una sòlida presència entre el món artístic valencià.

Joan Guitart. En el marc dels intercanvis entre Catalunya i l'estat d'Illinois, el conseller de

JORDI MORENA

cultura va assistir a la presa de possessió del nou governador Jim Edgard. La deliciosa nota de premsa informa que, en un sopar amb polítics demòcrates i republicans, empresaris i directors del Departament de Comerç, aquests van interessar-se vívament pel disseny català. Després de l'obertura, el propassat 4 de gener, de l'Oficina comercial d'aquest estat a Barcelona, la conselleria no descarta, doncs, la celebració d'una mostra de disseny a Illinois.